

Sygn. akt III AUa 1141/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Jolanta Pietrzak (spr.)
Sędziowie	SSA Ewelina Kocurek - Grabowska SSA Marek Żurecki
Protokolant	Beata Kłosek

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2015r. w Katowicach

sprawy z odwołania J. K. (J. K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

na skutek apelacji ubezpieczonego J. K.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w C. z dnia 18 marca 2014r. sygn. akt IV U 1394/13

oddala apelację.

/-/ SSA M. Żurecki /-/ SSA J. Pietrzak /-/ SSA E. Kocurek-Grabowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 1141/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 maja 2013r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu J. K. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, ponieważ Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 6 maja 2013r. ustaliła, że ubezpieczony jest trwale niezdolny do samodzielnej egzystencji, ale niezdolność do pracy nie pozostaje w związku z chorobą zawodową.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony. Domagał się przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Powoływał się na pogorszenie stanu zdrowia.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, wywodząc jak w zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 18 marca 2014r. Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie oddalił odwołanie.

Sąd ustalił:

J. K., ur. (...), posiada kwalifikacje technika leśniczego. Od 1 grudnia 2008r. uprawniony jest do pobierania emerytury. Decyzją z dnia 24 grudnia 2009r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w C. stwierdził u niego występowanie choroby zawodowej w postaci boreliozy.

W dniu 28 lutego 2013r. ubezpieczony zgłosił wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Lekarz Orzecznik orzeczeniem z dnia 20 marca 2013r. uznał, iż ubezpieczony jest trwale całkowicie niezdolny do pracy i niezdolny do samodzielnej egzystencji, bez związku z chorobą zawodową. Komisja Lekarska, rozpatrując sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika, wydała w dniu 6 maja 2013r. orzeczenie tej samej treści wskazując, iż brak jest jakiegokolwiek niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Aktualnie u ubezpieczonego rozpoznaje się zespół parkinsonowski naczyniopochodny, chorobę niedokrwienną serca, nadciśnienie tętnicze, wadę serca, stan po przechorowaniu boreliozy, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa, dyskopatię kręgosłupa szyjnego i piersiowego. Ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową.

Wobec poczynionych ustaleń Sąd uznał odwołanie za niezasadne podnosząc w motywach tego rozstrzygnięcia, co następuje:

U ubezpieczonego niewątpliwie występuje choroba zawodowa pod postacią boreliozy. Tym nie mniej stwierdzenie choroby zawodowej nie jest równoznaczne z prawem do renty z tego tytułu. O niezdolności do pracy spowodowanej chorobą zawodową decyduje wpływ skutków tej choroby na zdolność do pracy. Z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika, że choroba zawodowa nie powoduje u ubezpieczonego istotnego ograniczenia możliwości wykonywania pracy, do której posiada kwalifikacje. Odwołujący od 2006r. leczy się z powodu boreliozy, a choroba zawodowa została u niego rozpoznana w 2009r. Niewątpliwie ubezpieczony ma ograniczoną ruchomość, porusza się na wózku inwalidzkim i wymaga pomocy osób innych. Jego obecny stan zdrowia wynika jednak z innych schorzeń niż borelioza. Jest on następstwem wieloogniskowych zmian organicznych OUN pochodzenia naczyniowego oraz chorób współistniejących, tj. choroby wieńcowej serca, nadciśnienia tętniczego, wady serca, a także zmian zwyrodnieniowych i dyskopatii kręgosłupa szyjnego i piersiowego, które mają charakter przewlekły. Borelioza najczęściej występuje jako postać skórna tzw. rumień wędrujący albo postać stawowa i dotyczy wówczas jednego z dużych stawów, tj. kolanowego, łokciowego czy biodrowego. Może również przebiegać pod postacią tzw. neuroboreliozy. Wówczas jedynym badaniem potwierdzającym lub wykluczającym neuroboreliozę jest badanie płynu mózgowo-rdzeniowego. Sama bowiem obecność przeciwciał Borelii jest jedynie dowodem przebytego zakażenia, a ich obecność w klasie IgG może utrzymywać się różnie długo w surowicy krwi. Wnioskodawca był hospitalizowany w Oddziale Neurologii w dniach (...) z powodu zespołu parkinsonowskiego naczyniopochodnego i naczyniowego wieloogniskowego uszkodzenia mózgu. W czasie tego pobytu odwołującemu zostały wykonane badania płynu mózgowo-rdzeniowego m.in. na obecność przeciwciał Borelii. Badania nie wykazały obecności tych przeciwciał, co jednoznacznie wyklucza neuroboreliozę. Schorzenie to wykluczył również lekarz specjalista chorób zakaźnych, który konsultował ubezpieczonego podczas tego pobytu szpitalnego.

Wskazać należy ponadto, że na to, że występujący u odwołującego zespół parkinsonowski ma pochodzenie naczyniowe wskazują m.in. załączone przez niego do akt rentowych i akt sprawy karty wypisowe leczenia szpitalnego. Ubezpieczony pierwotnie nie załączył karty wypisowej leczenia szpitalnego z (...) Z karty tej wynika, że wówczas rozważano infekcyjne podłoże objawów neurologicznych, ale wykluczyły je badania płynu mózgowo-rdzeniowego oraz

badania serologiczne. Nie potwierdzono również wówczas czynnego procesu infekcyjnego. Ubezpieczony powoływał się ponadto na ocenę stanu zdrowia dokonaną przez badającego go specjalistę chorób zakaźnych (v. k. 45). Wskazać zatem należy, iż stanowisko lekarza leczącego stronę procesu, szczególnie wydane w toku procesu o świadczenie związane z konkretnym schorzeniem musi być oceniane z dużą ostrożnością. Tym nie mniej zauważyć należy, iż opis dokonany przez tego lekarza w znacznej części potwierdza okoliczności wynikające z innej dokumentacji uwzględnionej także przez biegłego. Wskazuje on jednak również, iż od kilku miesięcy notuje się u ubezpieczonego wzrastające miana przeciwciał swoistych p/ Borrelia Burgdoferi w klasie IgG, a potwierdzeniem aktywnie rozwijającej się boreliozy jest dodatni wynik testu Western Blot. Biegła podczas badania dysponowała przeprowadzonym w lipcu 2013r. badaniem przeciwciał anty - Borrelia burgdorferi/afzelii/garinii w klasie IgG z surowicy krwi metodą Western Blot (v. k. 15) i jak wynika z opinii wzięła je pod uwagę.

W świetle powołanych wyżej okoliczności należy uznać, iż decyzja organu rentowego była prawidłowa.

Apelację od tego wyroku wywiódł ubezpieczony domagając się jego zmiany i uwzględnienia odwołania ewentualnie uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Skarżący zarzucił sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zgromadzonego materiału dowodowego przez błędne przyjęcie, że choroba zawodowa nie powoduje u ubezpieczonego istotnego ograniczenia wykonywania pracy, dowolną ocenę dowodów, pominięcie dowodu z zaświadczenia prof. P..

Nadto skarżący wniósł o przeprowadzenie dowodów z zaświadczenia prof. P. i opinii biegłego w zakresie ustalenia uszczerbku na zdrowiu oraz dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu chorób zakaźnych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd Okręgowy przeprowadził niezbędne postępowanie dowodowe, dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, które Sąd Apelacyjny w pełni podziela i przyjmuje za własne oraz właściwie ocenił zasadność żądań ubezpieczonego.

Zgodnie z art.6 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych ubezpieczonemu, który skutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej stał się niezdolny do pracy przysługuje renta.

Kwestię niezdolności do pracy normuje art.12 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych stanowiąc, że niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności po przekwalifikowaniu. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Poza sporem było, że u ubezpieczonego stwierdzono chorobę zawodową w postaci boreliozy.

Kwestią sporną było natomiast, czy choroba ta skutkuje niezdolnością ubezpieczonego do pracy.

Wbrew bowiem przekonaniu ubezpieczonego samo istnienie choroby zawodowej nie przesądza o istnieniu niezdolności do pracy z tego tytułu, a tym samym nie wystarcza do przyznania prawa do renty w związku z chorobą zawodową. Także przyznanie odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu nie przesądza o istnieniu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Czyniąc ustalenia na okoliczność, czy stwierdzona choroba zawodowa skutkuje niezdolnością ubezpieczonego do pracy Sąd I instancji oparł się na opinii biegłego będącego specjalistą z zakresu interny i chorób zakaźnych.

Biegła zarówno w opinii głównej jak i uzupełniającej jednoznacznie stwierdziła, że występujące u ubezpieczonego schorzenia neurologiczne oraz choroby współistniejące czynią ubezpieczonego całkowicie niezdolnym do pracy i niezdolnym do samodzielnej egzystencji ale obecny stan zdrowia ubezpieczonego nie pozostaje w związku przyczynowym ze stwierdzoną chorobą zawodową.

W ocenie Sądu Apelacyjnego dzieląc opinię biegłej i czyniąc ją podstawą swych ustaleń Sąd Okręgowy, wbrew zarzutom skarżącego, nie przekroczył granic swobodnej oceny dowodów, zakreślonych w art.233 §1 k.p.c.

Po pierwsze okoliczność, że skarżący wskazane dowody ocenia inaczej i wyprowadza z nich inne wnioski, nawet gdyby były one także poprawne z punktu widzenia logicznej poprawności oraz zgodności z zasadami doświadczenia życiowego, nie może doprowadzić do skutecznego zanegowania ustaleń dokonanych przez sąd w zaskarżonym wyroku. Dla skuteczności zarzutu obraży przepisu art. 233 § 1 k.p.c. konieczne bowiem jest wykazanie rażącego naruszenia dyrektyw oceny dowodów wskazanych w przywołanym przepisie, czyli wykazania, że ocena sądu jest rażąco sprzeczna z zasadami logicznego rozumowania, czy doświadczenia życiowego i dlaczego.

Tego zaś skarżący nie wykazał.

Po drugie wnioski biegłej są spójne z zawartymi w aktach rentowych wnioskami lekarzy badających ubezpieczonego w postępowaniu przed organem rentowym a także ze stanowiskiem lekarzy leczących ubezpieczonego w okresie hospitalizacji w 2009r., którzy rozważali taką etiologię stanu zdrowia ubezpieczonego.

Reasumując powyższe rozważania stwierdzić należy, że zaskarżony wyrok jest prawidłowy, albowiem konsekwencją ustalenia, że stwierdzona u ubezpieczonego choroba zawodowa nie skutkuje jego niezdolnością do pracy jest brak podstaw do przyznania mu renty na podstawie powołanego na wstępie przepisu.

Z przytoczonych względów Sąd Apelacyjny na mocy art.385 k.p.c. oddalił apelację jako pozbawioną podstaw.

/-/ SSA M. Żurecki /-/ SSA J. Pietrzak /-/ SSA E. Kocurek-Grabowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JM